

غدیر؛ حقیقتی جاودان بر گونه اعصار

راستی چه رازی در وجود علی بود که از میان این همه انسان‌هایی که پای در کالبد هستی گذاشته‌اند، تنها او باید در خانه خدا دیده بر جهان بگشاید؟

پیام صدریه: راستی چه رازی در وجود علی بود که از میان این همه انسان‌هایی که پای در کالبد هستی گذاشته‌اند، تنها او باید در خانه خدا دیده بر جهان بگشاید؟

بار سنگین رسالت رو به اتمام است و محمد این آخرین برگزیده الهی از آخرین و تنها حج دوره زندگی‌اش بازمی‌گردد و می‌داند باید مهبیای دیدار یار شود. اما باری بر دوش‌اش سنگینی می‌کند. پس از من امت...؟ و علی! تنها علی می‌توانست باشد آنگونه که محمد و خدای محمد می‌خواستند. تنها او می‌توانست بار سنگین رسالت را از زمین بردارد و کشتی امت را به ساحل امن هدایت برساند و جبریل بر محمد فرود آمد که ای پیامبر آخرین، پیام پروردگارت را بازگو، که اگر چنین نکنی رسالت خویش را به اتمام نرسانده‌ای. و اینک محمد در برابر دیدگان حداقل 70 هزار تن، فرمان الهی را می‌خواند و علی، آن یگانه یاور او در تمام دوران زندگی‌اش، در کنارش و سکان کشتی نجات مردمان بر دستان او.

«ای مردم! هر که من سرور و مولای او هستم، زین پس علی سرور و مولای اوست.» اینگونه بود که آخرین پیام الهی ابلاغ شد و چه باشکوه، اما چه شد که مردمان چنین بی‌محابا پیمان شکستند و در فراموش کردن مهمترین دستوری که در طول همه قرن‌ها در مقابل دیدگان‌شان بود و اینچنین رعدآسا آنها را به‌خود فراخوانده‌بود، اینگونه فراموشکار شدند؟

تصور کن! آن نیمروز آتش بار را، جمعیتی بین 70 تا 120 هزار متوقف شوند که «امر بسیار مهمی است که باید بازگویم»؛ تجسم کن که این فصیح‌ترین سخنور عرب، درغراترین خطبه‌اش، با همه به سترگ‌ترین وجه ممکن اتمام حجت نمود و شگفتا که پس از آنکه یک‌به‌یک این هزاران نفر را به بیعت با خود و سپس بیعت با علی(ع) امر کرد، پس از ۷۰ روز از حافظه تمامی این خلق انبوه محو شد و علی تنها ماند؟ راستی چه شد؟

علی از جانب خدا به مردم معرفی شد، اما این مردم بودند که در انتخاب اصلح توفیق نیافتند و این سنت الهی است که مردمان را در دنیا از دایره اختیار خارج نگرداند و آنچه در تاریخ اسلام تا ظهور موعود پیش آید، همه در ادامه این سنت الهی است تا بشریت بتواند به آن درجه از بلوغ فکری برسد که صراط مستقیم را با همه سختی‌ها و مشکلاتش بر عاقبت‌طلبی و دنیاطلبی رجحان دهد و به تدبیر خویش انتخاب‌گر حجت خدا و راه خدا شود. بدون تردید زندگی در ولایت ولی‌خدا، ثمره‌اش زندگی بر مدار حق و عدالت و سعادت است.